

חוברת לימודים שבועית

פרשת ויצא

כתה ז'

תשע"ט

תורת ה' תמימה

תלמוד תורה
משיבת
נפש

קרית ישמח משה
גני תקווה

נערך ע"י הרב דוד ויג

פניני הפרשה

והגיע- ומאז נעלמו עקבותיו. היה זה ללא ספק שליח ההשגחה העליונה להציל את רבי אייזיק. והוא פלא.

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם (כט א)

יש להבין מה הוא הלשון המיוחד "וישא יעקב רגליו" שלא נאמר כבתחילת הפרשה "ויצא וילך חרנה" ?

כנ"ץ: משנתבשר בשורה טובה שהובטח בשמירה נשא לבו את רגליו ונעשה קל ללכת.

א. ה'אברבנאל' מפרש הפוך, לאחר מראה הנבואה והשהייה במקום קדוש היה קשה לו לעזוב, והיה צריך לשאת את רגליו בכוח.

ב. ה'חתם סופר' מבאר: בתחילה כשיצא יעקב מארץ ישראל לחו"ל יצא לאט ובמתינות כדין היוצא מבית הכנסת שנאמר בו "שלא לפסוע פסיעה גסה שלא יראה כבורח מבית הכנסת", שכן היציאה מארץ ישראל היא כיציאה מבית הכנסת. אבל המהרש"א פסק שאם יוצא מבית הכנסת על מנת לחזור אדרבה יש מצוה לרוץ כדי לחזור מהר ככל האפשר לבית הכנסת. לכן לאחר שהתבשר יעקב בחלומו כי ישיב אותו הקב"ה בשלום לביתו, יוצא שיש לו מצוה לרוץ כדי לזרוז את חזרתו ולכן "וישא יעקב רגליו וילך"

ג. בשם הרי"ד מבריסק: שעד עכשיו היתה לו ליעקב אבינו קפיצת הדרך ולא הלך בכוחות רגליו, ורק עכשיו התחיל ללכת בעצמו. וזהו, וישא יעקב רגליו".

ויספר ללבן את כל הדברים האלה (כט יג)

כשיעקב הגיע ללבן נזכר לבן שכשהגיע עבד אברהם לחתן את יצחק עם רבקה אחותו הביא הרבה מתנות, לכן רץ לקראת יעקב. וכשראה שלא הביא כלום חשב אולי הביא זהובים והם נמצאים בחיקו ולכן חיבקו, וכשראה שגם שם אין כלום חשב אולי הביא מרגליות והם בפיו לכן נשקו, משהבין יעקב שכל יציאתו לקראתו היא אך ורק בגלל המתנות, סיפר לו